

zenci podpůrného spolku podle ustanovení § 1 zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. o nemocenském pojištění, podrobení nemocenskému pojištění. Z tohoto nálezu neplyne nic pro posouzení právní povahy spolkem provozovaného zprostředkování služebních smluv pro artisty.

V rozporu s obsahem shora zmíněného t. zv. správního řádu je tvrzení stížnosti, že »Svaz« obstarává engagement jen pro své členy a vybírá příspěvky jen od svých členů, neboť obstarává engagement i pro artisty, kteří nejsou jeho členy, a vybírá od nich příspěvky. Z toho je dále patrné, že není ani správné tvrzení stížnosti, že »Svaz« obstarával engagement pro artisty bezplatně.

Jsou tedy bezdůvodny veškeré námitky, jimiž se stížnost snaží dokázat, že v daném případě chybí určité momenty rozhodné pro posouzení otázky, lze-li činnost »Svazu« záležející v obstarávání engagementu pro artisty považovati za živnost, a že k provozování této činnosti není potřeba živnostenského oprávnění po rozumu § 21 a) živn. ř.

Stížnost prohlašuje také za nesprávné stanovisko žal. úřadu, že schválením stanov nenabyl spolek ještě živn. oprávnění. Nemá pravdu.

Osvědčením o právním trvání spolku podle § 9 zák. z 15. listopadu 1867 č. 134 ř. z. nabývá spolek, který je podle stanov oprávněn provozovati určitou živnost, pouze právní způsobilost k provozování této živnosti (§ 3 odst. 2 živn. ř.). Chce-li však živnost skutečně provozovati, musí vyhověti předpisům živn. řádu, musí tedy živnost opověděti, resp. vymoci si koncesi podle § 22 živn. ř.

St-l konečně namítá, že neměl býti potrestán, poněvadž spolek, provozuje zprostředkování služebních míst pro své členy, jednal v dobré víře ve stanovy a musil míti za to, že k řečené činnosti žádné koncese nepotřebuje. Nss však vyslovil v nál. Boh. A 265/19 právní názor, že pro obor trestního práva policejního omyl právní trestnost nevylučuje. Na tomto názoru trvá soud i v daném případě.

Č. 10.013.

S a m o s p r á v a o b e c n í: Otázku, zda jsou dány předpoklady, aby zemský výbor mohl ve smyslu § 10, odst. 5 a § 3, odst. 7 zák. č. 77/27 prováděti v úhradě obecního rozpočtu změny co do zařazení nebo co do výše položek, nutno posouditi podle doby, kdy úřad změnu provádí.

(Nález ze dne 20. září 1932 č. 12.465/30.)

V ě c: Obec B. proti zemskému výboru v Praze o úpravu obecního rozpočtu na rok 1929.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím rozhodl žal. úřad, řídě se ustanovením § 10 odst. 3 a § 3 odst. 6—8 zák. č. 77/27, aby v rozpočtu obce B. na rok 1929, žádající za příspěvek z vyrovnávacího fondu, byly provedeny mezi jiným tyto změny: 1) Do úhrady řádného rozpočtu byla zařazena položka: »část schodku obecních přírážek 203.263 Kč«. V poznámce bylo uvedeno:

»podle bilance berního úřadu ze dne 14. prosince 1929 činí schodek 234.328 Kč. Část vykázaného schodku ve výši 31.065 Kč byla zařazena do úhrady mimořádného rozpočtu.« 2) V úhradě mimořádného rozpočtu byla zvýšena položka »obecní přírážka« z částky 257.500 Kč na 508.765 Kč, ježto podle sdělení berního úřadu ze dne 2. srpna 1929 činí daňová základna daně čínžovní 30.546 Kč a daní ostatních 248.355 Kč. 3) Do mimořádného rozpočtu byla zařazena položka »nedoplatky obecních přírážek« 30% z částky 313.900 Kč, t. j. 94.170 Kč a dále položka »část schodku obecních přírážek« ve výši 31.065 Kč. V poznámce bylo uvedeno: »Podle bilance berního úřadu v B. ze 14. prosince 1929.«

Stížnost podaná na toto rozhodnutí uplatňuje především, že žal. úřad, který vydal své rozhodnutí po uplynutí správního roku 1929, měl se při úpravě rozpočtu držeti skutečných výsledků dotyčného roku, pokud jde o příjmy z obecních přírážek, a nemohl nechat bez povšimnutí námitky proti zařazení zmíněných položek do rozpočtu, uplatňované ve vyjádření obce z 22. listopadu 1929. V r. 1929 obdržela obec na obecních přírážkách pouze 222.786 Kč 07 h.

Nss shledal stížnost důvodnou.

Zdali jsou dány předpoklady pro to, aby úřad ve smyslu § 10 odst. 5 a § 3 odst. 7 cit. zák. mohl provádět v úhradě změny jak co do zařazení, tak co do výše, musí úřad posoudit podle doby, kdy provádí dotyčnou úpravu rozpočtu, neboť zde jde o jeho samostatné rozhodnutí o rozpočtu nezávislé na sdělení rozpočtu obcí. Poněvadž pak obec sdělá svůj rozpočet podle hospodářských poměrů, jak se v dotyčném správním roce asi vyvinou, tedy podle zásady pravděpodobnosti, musí úřad, jestliže se poměry později změni, k tomu při úpravě rozpočtu přihlížeti. Proto žal. úřad, který vydal své rozhodnutí dne 1. února 1930, tedy po uplynutí hospodářského roku 1929, nemohl se, když se obec obracela ve svém vyjádření proti zvýšení položky týkající se výnosu obecních přírážek, resp. zařazení položky vztahující se na nedoplatky obecních přírážek, přidržeti při úpravě rozpočtu pravděpodobných čísel, vypočtených na základě výkazu berního úřadu, nýbrž měl zjistiti, mnoho-li z uvedených titulů v rozpočtovém roce 1929 skutečně plynulo do obecní pokladny.

Když úřad tak neučinil, vycházejí patrně z nesprávného právního názoru, že může příjem z těchto dvou položek i po uplynutí správního roku prostě odhadovati na základě výkazu berního úřadu o daňové základně, resp. o nedoplatcích, jest jeho rozhodnutí nezákonné. Bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se nss musel zabývatí dalšími námitkami stížnosti učiněnými jen in eventum, že ze spisových podkladů, ze kterých žal. úřad vycházel, totiž bilance berního úřadu ze 14. prosince 1929 a sdělení tohoto úřadu z 2. srpna 1929 nelze pro hospodářskou situaci obce v r. 1929 nic vyvozovati a že úřad na námitky obce v tomto ohledu uplatňované ve svém rozhodnutí nereagoval.

Č. 10.014.

Cesty (Slovensko): * Příspěvková kvota průmyslového podniku na udržování vicinální cesty se stanoví (arg. § 36 odst. 5 zák.